Política | Anton Monner | Actualitzat el 17/02/2021 a les 11:22

El fracàs del 155

«Van tornar a perdre perquè contra la força del poble no s'hi pot anar. En democràcia, el vot sempre té raó»

Aquestes han estat unes eleccions diferents i per primera vegada l'independentisme ha assolit la victòria en escons i en vots. El PSOE ha guanyat per escons i vots com el 2017 ho va aconseguir Cs. És una repetició del que va succeí llavors quan des de Madrid, de forma insultant, després de convocar el referèndum on es va repartir llenya, s'apallissà a àvies i destrossà portes a martellades dels col·legis electorals, i es convocaren eleccions pensant que, davant de tanta repressió i males formes, guanyarien els "a por ellos" i els reprimits s'acollonirien.

No va ser així; van tornar a perdre perquè contra la força del poble no s'hi pot anar. En democràcia, el vot sempre té raó i la repressió i usar la llei manipulant-la per guanyar, marxa per altres indrets més propis de les autarquies que del parlamentarisme.

Des d'Espanya hom va creure que la gent tindria por i canviaria el vot i podrien instal·lar una majoria d'un govern imposat per les forces del 155. Les presons, els tribunals, les inhabilitacions dels presidents i les multes, l'exili, la policia, les clavegueres de l'Estat, la premsa, les oligarquies, la corona, la jerarquia religiosa espanyola i l'operació Catalunya, tot i plegat, ha fet que els catalans independentistes es barallessen entre ells al govern i fora, fent valer el seu individualisme propi de la nostra idiosincràsia, com en el seu dia ja ho havia vaticinat, l'expresident Aznar. Amb els resultats actuals els representarà més difícil dividir-nos i fer-nos barallar.

El 14-F serà una data pel record històric de Catalunya. Auguro que es formarà govern amb ER a la presidència, amb el suport de Junts i de la CUP. Els guanyadors, el PSC-PSOE, té poques opcions de governar. De cap manera sumen i únicament podrien governar amb el suport bé d'ER o bé de Junts, fet molt improbable quan l'equip de Junqueras ja ha afirmat que pretén formar govern independentista. No fer-ho i atendre la petició dels Comuns representaria el seu suïcidi com a partit si formessin el tripartit que prediquen.

Les realitats actuals son molt diferents. Actualment "Som o no Som" i no valen les mitges tintes. El poble majoritari de Catalunya vol ser independent; ara quedarà l'alternativa, si la democràcia funciona tal com cal a Espanya. S'haurà de permetre un referèndum i que els catalans votin el seu destí, a favor o en contra la independència.

És molt difícil que Espanya ho vulgui entendre. Sempre des del poder dels governs, de l'exèrcit i dels tribunals, se'ls ha venut la idea als ciutadans que Catalunya és Espanya i mai han volgut entendre que ho és per la força de les armes i per les dictadures. Ara, en democràcia, tenen les cúpules judicials al seu favor i amb el nom de la llei i de la Constitució, sabran trobar la forma d'invalidar la voluntat del poble de Catalunya.

Si és així, que segurament se'n serviran, a les properes eleccions, anticipo que l'independentisme anirà més avant encara. Avançarà perquè com més repressió, més venjança i més intolerància, cada cop se'n sumaran més a la voluntat de llibertat i autodeterminació. És difícil la solució perquè a Espanya s'ha venut la fal·làcia i la ciutadania s'ho ha cregut.

Però ara vivint dins d'Europa sembla impossible reincidir en l'error i Espanya hauria de respectar la voluntat de Catalunya, si realment impera la democràcia. Serà un procés amb moltes dificultats però cada cop ho tindrem mes a prop perquè havent-nos negat el diàleg, una vegada i una altra, i sempre fent servir els tribunals, han perdut tota la credibilitat. La democràcia és diàleg i voluntat d'enteniment. Sense esta premissa només poden guanyar per la repressió, com han actuat durant segles.

No se'n val a patir un dèficit fiscal continuat de tants milions d'euros, any rere any, quan les nostres infraestructures no es construeixin tal com necessita el nostre desenvolupament econòmic. Tampoc que la Generalitat només dispose del 10% dels diners del seu pressupost de lliure disposició, que la nostra llengua siga cada cop més residual, que les grans estructures, com ports o aeroports depenguen de Madrid i els seus beneficis es repartisquen des d'un despatx ministerial, que haguem de tenir escoles amb barracons i hospitals infradotats quan la nostra economia malgrat haver-la volgut destruir amb el 155, disposa de fortalesa suficient per aportar diners a Europa i, en canvi, Espanya en siga receptora, que les beques universitàries depenguen del ministeri o que els serveis socials no disposen de pressupost per finançar-los. Incongruències que dificulten que tots els catalans, unionistes i separatistes, haguéssem de patir les conseqüències.

El PSOE, que ha guanyat les eleccions, com l'altre moment ho aconseguí Cs, haurà de dialogar i escoltar la voluntat del poble de Catalunya. Ha guanyat però no podrà governar. Per Pedro Sánchez ajudat per l'inefable Iceta tot és possible per maniobrar davant la derrota que han sofert, però, aquest cop, els catalans no ens deixarem enganyar. S'haurà de dialogar i arribar a acords polítics difícils d'entendre per Espanya i criticats per les elits socials i polítiques però necessaris per la bona convivència. Queda l'amnistia, el retorn dels exiliats, el referèndum pactat i la pau pot retornar a Espanya, sempre que les cúpules judicials ho permetin.